

(א) [לעיל קיא: א] (ב) חולין
קלח. קלב. קלח. א [חולין
קלד: א] (ד) רש"ל מ"ו,
(ה) לעיל ב.

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ולא פליגי:
(ב) שם במשקל נותן
לכן: (א) שם מהו דמימא
מתנות כהונה אינן
נגזלות: (ד) שם כלל הורא
הגבב דמי: (ב) רש"י ד"ה
ר פפא וכו' קאמר ס"ד
ואח"כ מ"ה ולא עשו ור
תקנת השוק וכו' שנגזב
לא עשו לו: (ו) תוס' ד"ה
וסלכתא וכו' אמוראי
ואימרו וכו' (השוק) תא"מ
(ויצ"ט) ס"ז א"ז וכו':

גמ' והא רב הונא
תלמידיה דרב. עיין שבת
קכח ע"א צ"ל דף מ ע"א
סנהדרין דף ו ע"ב:

[א] רש"י ד"ה לא כו'
דימא כו'. נ"צ אצל
הרמב"ם כתב דא"ל לכל
(ועזהגרי"א סי' שצ"ו ס"ק
: (ב)

איינמיט גנג ומכר ואחר כך
 הוסיף הגנג, רבא אמר אדון
 ע"ש הגנג. ר' יחנן ארין
 הדין ע"ש ... דאמר גול ולא
 תינאטו העללים ע"ש רבא
 ואבול רצה מזה גובה חסד
 מזה גובה, וכול'... ודי...
 וכול'... הדרה למרא
 דתובקעת השוק ...
 והולכת בכלהו עשן
 דהשתק השוק בין מכר
 בין מישקן, ואפילו מישקן
 שיה מאה ... כמאטין,
 דשיקול לטוב וזויה ממכר
 דהשתק, ובעל הבית מפעל
 כן הגנג. בר מנגב ופרע
 בחבור, גנג ... ופרע
 דברקוק, וכל עשו כן
 תקנת השוק, אלא דנטולן
 חבית מלוקה,
 והלוקה מפין מן הגנג.
 והלוקה ... מנגב מהמס
 דלא עשו בר תקנת השוק
 חנן בןישא לבישתוהוה
 פמורס לנביטותא אל אהה
 פמורס... אגיד לך
 גלימא בגרוה. פירוש
 מכרו לו בר דיו קמאי ...
 דהיה מטיב ביה, והוה לך
 גנג ופרע בחבור, ולא עשו
 תקנת השוק ודמאי.
 גיבית למהת בר דמי.
 וספיקא דהנהא גנג
 ונביטא רבנא פתפאתא
 ב' וזוי, אול פתפאתא
 ונביטא לבר מחאה ...
 קמא ח"ק ור' וושקי
 פפריה, והדר מריה ... כה.
 איינמיט גנג ומכר ואחר כך
 הוסיף הגנג רב משמר דר
 חזקא אמר אדון ע"ש
 ר' חנאן ר' יחנן משמר
 דר' יאמר אלא הדין ע"ש
 והשנ וכו'. רב משום רבי
 יאמר אמר אדון ע"ש
 ר' חנאן ר' יחנן משמר
 דר' יאמר רבא דלוקה

וְאֵלָּא כִּי רָצוּ לְהַדְרִי כּוֹלֵי הָאֵינִיא דְּנִימָא
וְהָאֵם בָּא לְגִבּוֹת הַיַּמִּין יִתֵּן דְּמִים וְאִם
בְּעֵל הַבַּיִת עִם הַלּוֹקָה הוּא וְיוֹזֵא הָ
וְזֵא אַחֵר וְאִכְלוּ רָכָה מִזֶּה גּוֹבֵה כִּי בִּזְ
הַגִּבֵּז עֲבֹד לִיה רִבְנָן מִתְּקַת הַשּׁוֹק
לִיטוֹל מִה שֶׁנִּתֵּן אֶבֶל הֵיכָל הָדוֹכֵר
הַגִּבֵּז עָלָיו לְהַחֲזִיר אַחֲרָיו: **כִּלְפִּי**
יֵאוֹשׁ דְּמִי דִּכְהֵן לֹא מִיֵּאֵשׁ מִיַּיִינִי:
וּפְלִיגִי כְּלוֹמֵר וְאִמֵּר רַב הַדִּין עִם
הָרַאשׁוֹן: **מַסְנוֹת** קִיבֵּה: **נוֹסָן** הַלּוֹקָה
הַיֵּבֵה לְכֵהֵן דְּמַסְתַּמָּא מִתְּנוּת לֹא זִבִּין
לִיהֶּ: **לֹא שֵׁנו** לָקַח הַיַּמִּין בְּמַשְׁקֵל
נִתּוּנָן לְכֵהֵן דְּמַשְׁמַע דְּהַלּוֹקָה ע"כ
נִתּוּנָן לְכֵהֵן וְהוּא יִתְבַּע דְּמִים ע"כ
הַמּוֹכֵר: **אֵלָּא** שֶׁכֵּן הוּא לְעַמּוֹ:
הַדִּין עִם הַטֵּבָה דִּינֵי שֶׁל כֵּהֵן וְעִרְעֵרוֹ
עַל הַטֵּבָה הוּא: רַב לְטַעְמִיה דְּאִמֵּר
הַדִּין עִם הָרַאשׁוֹן לְטַבָּח כִּגְבֵּז רַאשׁוֹן
לְהַלּוֹקָה הוּא שְׂנִי וְקִאִמֵּר הַדִּין עִם הַטֵּבָה
אֵלֶּא אֲלֵמָא רַב לִית לִיה דְּרַב חֲסָדָא: **אֵינִן**
דְּלֵאִימָא **קִיבֵּה** דִּידֵהוּ דְּמַכָּה
גְּבוּהָ קִאֲתוּ לִיה וְכֹל הֵיכָל דְּלִיתֵיהוּ
הַטֵּבָה דְּכֵהֵן יִיבֵהוּ וְאִפְּלִי וְשָׁקֵל לוֹ
הַטֵּבָה יִגִּבֵּה הַיַּמִּין נִמִּי מִן הַשּׁוֹק
קִמְצִי: פְּלִיגִי בְּלַפְנֵי יֵאוֹשׁ וְדִרְבִּי
חֲסָדָא דְּרַב לִית לִיה דְּרַב חֲסָדָא:
דְּרַב זְבִיד **אִמֵּר** הֵיכָל דְּלֵא אִיִּיִּשׁוֹ
בְּעֵבֻלִים דְּכ"ע אִית לֵהוּ דְּרַב חֲסָדָא
וְהַדִּין עִם הַשְּׂנִי וְהֵכָא כְּגוֹן שְׁנֵיִיִּאֲשׁוּ
לֵאמֹר: **לֹא שָׁנָא** דְּקִנִּי נִתְּנָה וְאִפְּלִי
וְדִבְרִי לִי מִתְּדֵר לוֹ: רַב **פִּפְרָא** אִיִּיִּשׁוֹ
לְעוֹלָם דְּלַפְנֵי יֵאוֹשׁ פְּלִיגִי וְתִרְוִיָּהּ
אִית לֵהוּ דְּרַב חֲסָדָא וּבְגִלְמָא דְּגִיבֵה
כִּי"ע לֹא פְּלִיגִי דְּהִדְרָא לְמֵרֵה מִיד
בְּתַתִּים וְאִין הַלּוֹקָה יִכּוֹל לְעִבְדָּה עַל
מַעֲמוֹתָיו וְדִרְבִּי חֲסָדָא וְהַדִּין עִם
הָרַאשׁוֹן דְּאִמֵּר רַב לֹא בְּדִין הַבְּעַל
הַבַּיִת קִאֲמַר אֵלָּא בְּדִינֵי שֶׁל לּוֹקָה
הַבַּיִת דְּמִי: טַקְסָה עַל שְׁקָלָהּ
לּוֹקָה בְּשׁוֹק בְּפִרְהֵסִיא וְלֹא הֵבִין בּוֹ
שֶׁגִּבֵּז עָשׂוּ לוֹ תְּקֵנָה שִׁשְׁלֵם לוֹ בְּעַל
הַבַּיִת מַעֲמוֹת: **וְרַבִּי יוֹחָן סִבֵּר עָשׂוּ**
טַקְסָה וְהִי לִדְמִי לֵן דְּרַב חֲסָדָא
וְלֹא מִזֵּי לּוֹקָה לְמִימֵר לְבַעַל הַבַּיִת
לֵאמֹר שֶׁעַל דְּבָרִים יָדִידִי אֵת מִיָּהוּ
לֵאחֲרֵי שֶׁבֵּל הַגִּבֵּה יִדְּעֵי מַעֲמוֹת
מִנְּבַעַל הַבַּיִת: וְאִי קָשִׁיָּא מִ"מ דְּמִי
שֶׁשְׁקִיל מִה לִי מַשּׁוֹם תְּקֵנָה מִה לִי
מַשּׁוֹם טַעֲנַת לֹא בְּעַל דְּבָרִים יָדִידִי
אֵת נִפְקָא מִיָּה הֵיכָל דְּגוֹל וְזֵא
אֲחֵר וְאִכְלוּ בָּלָא דְּמִים דְּאִמְרִין כְּדִרְבִּי
חֲסָדָא וְהָאֵם הַשְּׂנִי נוֹחַ לוֹ מִן הָרַאשׁוֹן
גּוֹבֵה הַיַּמִּין: **שָׂרִי עֲצִיבָן** הַתֵּר
מַשְׁכּוֹן כְּלוֹמֵר פֶּדֶה מַשְׁכּוֹן שְׂצִידִי:
חֻבּוֹ מַלְוָה: **הָקָה** לְחַוִּי: **לֹא**
דְּהִאִי גִבֵּהָ יִהְיֶה לִיה חֻזִּי
דְּמַקְמִי הִכִּי אַחֲפַת לִיה: **מַשְׁכַּנְתָּא**
בָּשׂוּה **בָּשׂוּה** אֵין דְּרָךְ לְעִשּׂוֹת כֵּן
עַל הַמַּשְׁכּוֹן כֹּל שְׂוִי הַלֵּכֶךְ
לֵאמֹר דְּהִא מַשְׁכַּנְתָּא אַחֲפִיָּה
אֵלֶּא הַיַּמִּין: **רַב שָׁמַי**
אִמֵּר לֹא עָשׂוּ: וְאִפְּלִי לִיטוֹל מִה
אִפְּלִי לִיטוֹל מִמֵּתִים לְמִלְּחָמָה
דְּכִין דְּכִין דְּהַיַּמִּין מַעֲקֵרֵל

תקנת השוק. ר' יוחנן אמר משום ר' ינאי הדין עם השני אדלוקא למישקל וזו תקנת השוק. פסק ס"ב, חולל ילדא ליתא כח. יוחנן. זין שר עבידין. פ"י, אמר רבי וזו תקנת השוק. אמר ר' יוחנן, וזו תקנת השוק. זין לטבוח כעט. (אמיני) ר' נאי וזו גברא ארבעא וזו בני גלמא תארי תלילא אדופיא ארבעא וזו תאריני טוף הורב הנאי כעט. וזו ארבעא וזו פרע חביבא חול ליתן לן (חורבטא) וזו תאריני ואדור לית גלמיה, וזו תאריני תלילא ארבעא וזו קסא (אבה תיחילת), וכו'. וזו חלום פרי לית חורב פרי לן וזו תאריני לית חורב שוק דכא מיה. וזו תאריני שרע רבנא ליתא להווי

ספר פלוני ופלוני: הדין עם הראשון. דינו של בע"ה חצינעמו על הגנג
 ש. הוכרז הגנג לא אחמיינ יחזור לוקח הכלים בחנם ויפער מן הגנג
 וכו כליו בחנם: לפני יאוש. לקחו מן הגנג לפני יאוש: דרך חסדא.
 פירקין [באס:] והאי נמי אלעזר. דייהבי לגנג לגנג האי מיהא גזן

HebrewPirkei.org ©Moznaini.org. All rights reserved. Use allowed.

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

על הגנב היא ואין הלוקח צעל דינו
מן הגנב: **הדין עם השני**. דינו של
צ הסדא. גזל ולא נמייאשו הצעלים
הא גזן הוא ומיהו היכא דלא הוכר
אמר ליה אבוי חרי מתנות בהונה
בלפני יאוש דמי ופליגי.
דמשמע ליה לאצי דהדין עם הטבח
דוקא וזה"ל הדין עם הראשון מכאן
קשה על פ"י הקונטרס דפרק שזרע
(פולין 97 קלד.) ואין להאריך צוה:
והלכתא בכולהו עשו בו תקנת
השוק. ג"ל דלא קאי
אלא אהני דפליגי צוה אמוראי (א) אממר
ומר זוטרא [רצא ורצ ששת] דאמו
לפסוק כמ"ד עשו בו תקנת השוק אבל
אמילתא דרצא דגנב מפורסם דלא
פליג עליה שום אמורא לא קאי:
הרי

לא שנו אלא ששקל לעצמו
דין עם המבח מהו דתימא
מר פליגי במאי פליגי בדרך
ביד לוקח ולא נתייאו ביד
שות קני שינוי רשות ואח"כ
לימא דכ"ע לא פליגי דהדר
רב משמיה דר' חייא אמר
גב ולא עשו בו תקנת השוק
דינא דלוקח דלישקול מבעל
י תקנת השוק * והא רב הונא
אתא לקמיה דרב הונא א"ל
ייון דליכא לאישתלומי מיניה
לא עשו בו תקנת השוק והא
זוק נהי דמפורסם לבישיותא
ו גב ופרע בהיקיפו לא עשו
יכת ליה מידי משכנתא שוי
הא אמימר אמר לא עשו בו
יוק ^א (והלכתא עשו בו תקנת
שהי מאה במאתן רב ששת
תקנת השוק יוהלכתא בכולהו
גב ופרע בהיקיפו: אבימי בר
ארבעה זוזי גב גלימא אתיא
י הגב אתא לקמיה דרבינא
ה ולא מידי הנך ארבעה זוזי
כהן ודלמא גלימא כהני זוזי
פרע בהיקיפו וארבעה זוזי
יקרא איגלגל מילתא מטא
אה גב ספרא זבניה לפפונאה
ה ועשרין זוזי לסוף הוכר הגב
חוזא תמנן זוזי ושקיל ספריה
ף לה רבא השתא לוקח מגב
אמר רבא ^הלזיל מריה דספרא
יה ולזיל מרי דספרא ולישקול
א בחביתו של יין וזה בא בכדו
יינו והציל את הדבש לתוכו

תנה הוו: ורצא אמר עשו תסנה.
לא ייזה וחי אהאי חסד: סלסס
על ס מקומן נקראו: מתני'
אין

ה' ראשון פירע' גמורה וכבר אין כאן תקי' השוק
ה' חדש היא, ורין אבימי עם הגבול על שתי הלואות
כהן. ונר' דהא דאחא אבימי בר יואל לקמי' דרבינא
מפורסם על עשו בר תקנת השוק. ורבינא וצ' ורבינא
מאה במאתים דשקיל לוקח ורבינא חסד ורבינא
וקו תקנת השוק אלס וטסל בעל היתכן סן הלוקח ורבינא
ל' מפורסם אל עשו בר תקנת השוק כצ"ל.

עב א מ״י פ״ט מהל' צבורים הלכה טו סמג עשין קמב טוש״ע י״ד ס׳ סא סעיף לב:

עב ב ג מ״י פ״ה מהל' גניבה הל' ג ועיין במ״מ ובכ״מ סמג עשין עא טוש״ע ח״מ ס׳ שנו סעיף ג:

עו ד מיי שם ה' ט
ועין בהשגות ובמ"מ
טו"ש"ם שם ספקי ב:
ע"ה ד מיי שם ה' ו ועין
בהשגות ובמ"מ:
עו ד מיי שם ה' ז
טו"ש"ם שם ספקי ח:
עו ד מיי שם ה' ח
טו"ש"ם שם ספקי ט:
ע"ה ד מיי שם ה' ט
ועין בהשגות ובמ"מ
טו"ש"ם שם ספקי י:
ע"ב ט מיי פ"ב מ'הל'
גולה ואזכרה ה' ה
סמך עשין ע"ד טו"ש"ם ח"מ
ס' י' רכס ע"ה:

אמר לו. לטעת מכור.
 על מניעה של פירה.
 ציו מניעה של פירה.
 והיו בהן מתנות. הקדש.
 ורובן. לוקח זה ללבן
 ומכרה לו מנחה זו
 הדמים. אין המוכר מנחה
 לו ללקוח מן הדמים.
 שסר היה וזה הלוקח
 שהתנות שם. זה לא
 מוכר לו הקדש (תוריני)
 וקח עתה מנחה
 לו כלום לפי שלא מוכר
 לו את המתנות ממכתמו
 (שם קע"א). לקוח הקדש
 בממשקל. הלטעת קן וכן
 וספק לו הקדש (שם קע"א).
 וספק לו הקדש וזה וכן
 (שם קע"א). נותנו לכהן.
 ונתן לו לוקח
 שחט חול אלו וזה
 להשיב (שם קע"א). ומנחה
 לו מן הדמים. טענה
 ויכח לו מן הדמים. על
 כרחו. שמכר לו דבר שאינו
 (שם) משמעותו וזהו
 הסתם ממתנותיו ודיו
 על טענה (שם קע"א). לא
 שנו. היטב לוקח היטב
 במשקל דקמין וזהו
 לכן וזה חור ומנחה
 דיוס מן טענה. אלא
 ששקל לעצמו. כששקל
 לוקח לעצמו. דיוס טענה
 נגד טען חור
 דברים של כן. אלא
 זה הלוקח טען וזה
 שאלו לו היטב
 טענה היה מוטען
 אבל שקל לו
 טענה על טענה.
 הדיוס מן ומתקנו
 הדיוס על טענה וזה
 וטענה חור עתה
 שן ענין וטען
 והוציל את הדבר לחוכו.
 מפני שהדבר דיוס יקריס
 (שערי צדק).

רבינו חננאל (המשך)
גברא בעל הגלימ' משום
דאילו האחרונ' סבר
שבחובו הראשון פרע
ואילו ארבעה הראשונ'
עדיין על הגלימ' ולא
נפרעו, וא"ל רב כהן שמה
הטלת שהביא לו קודם

בית מוציא מגנב, בר מגנב
קח מפיק מן הגנב. והלוקח